

# KTO

## bez ukończenia kursu może otrzymać zawodowe prawo jazdy

Szczegółowe i dokładne wypełnienie wymagań § 41, pkt. 1, 2 i 3 rozporządzenia MTDIL z dnia 15 grudnia 1953 r., zmieniającego brzmienie działu V rozp. z dnia 27 paźdz. 1937 r. — stwarza w praktyce jeden absurd za drugim. Bo przecież w jego świetle do otrzymania zawodowego prawa jazdy niezbędne jest ukończenie trwającego dość długo kursu i kilkumiesięczna praca w charakterze praktykanta; oznacza to, że inżynier samochodowy, kierownik np. bazy transportu, mający pod swoją opieką kilkadziesiąt samochodów ciężarowych, nie może żadnego z nich prowadzić osobiście, a inżynier-konstruktor, dokonujący np. prób 8-tonowej ciężarówki, bez pośrednictwa kierowcy nie może się obyć. Nie mają oni bowiem możliwości ukończenia kursu i odbycia praktyki — a bez tego, zawodowego prawa jazdy otrzymać nie może. W świetle tych wymagań prawa jazdy nie może również otrzymać monter-warsztatowiec, choć na pewno lepiej zna samochód i lepiej go prowadzi, niż niejeden kierowca.

Po to, by nie stwarzać tego rodzaju nonsensów, w grudniu 1956 roku ustalone zostało przez Dep. Eksploatacji i Przewozów pismem Nr. VII—Og—1/1/12/56, że warunki, o których mowa jest w § 41 ust. 3 pkt. 2 i ust. 4 pkt. 2 cytowanego rozporządzenia, spełniają również:

1. ci kierowcy, posiadający pozwolenia kat. amatorskiej (lub też dawne, niewymienione pozwolenia) i przedłożą zaświadczenie swojego zakładu pracy stwierdzające, że co najmniej dwa lata pracowali jako mechanicy, monterzy czy inni pracownicy warsztatowi, w fabrykach samochodów, warsztatach naprawczych czy na stacji obsługi.

2. Ci kierowcy, którzy posiadają pozwolenie kat. amatorskiej (lub też dawne, niewymienione pozwolenia), i przedłożą zaświadczenia stwierdzające, że

pracują oni jako inżynierowie, technicy lub konstruktorzy przy budowie, badaniu i eksploatacji samochodów, w fabrykach, instytucjach transportowych, warsztatach lub stacjach obsługi.

Wszyscy więc ci, którzy spełniają postawione powyżej warunki, bez żadnych utrudnień mogą zdawać egzamin na pozwolenie zawodowe kat. III.

Podobnie postawiona jest sprawa w stosunku do tych inżynierów i techników, pracujących przy eksploatacji, konstrukcji i badaniach samochodów, którzy posiadają zawodowe pozwolenia kat. III i pracują w swoim zawodzie. Mogą oni zdawać egzamin na pozwolenie kat. III o ile spełniają warunki § 41, ust. 1, pkt. 1, 2, 4 i 5, bądź też ust. 2 pkt. 1 i 2 omawianego rozporządzenia, tzn. przez odpowiedni czas-okres pracowali w swoim zawodzie, przejechali odpowiednią ilość kilometrów, nie posiadają wad organicznych i cech psychicznych, utrudniających prowadzenie pojazdu i posiadają umiejętność udzielania pierwszej pomocy ofiarom wypadków. Jazda np. własnym samochodem osobowym jest tu traktowana jako praktyka, konieczna do spełnienia tych warunków.

Również w kategorii amatorskiej wyjaśnione są tu pewne sprawy. Ci posiadacze dawnych pozwoleń amatorskich lub zawodowych, którzy w swoim czasie ich nie wymienili, mogą dziś zdawać powtórnie egzamin, bez ukończenia kursu. Do egzaminów również dopuszczeni są ci, którzy nie posiadając prawa jazdy, mają własny samochód osobowy lub motocykl i udowodnią, że umiejętności prowadzenia i obsługi nabyli poza kursem. Wymagania egzaminacyjne w stosunku do nich są jednak dużo surowsze, nie ma bowiem pewności, czy istotnie opanowali oni wszystkie potrzebne wiadomości.